

Hnutí Pro život ČR

4 / 2007

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

srpen 2007

Bushova vláda i nadále pro výchovu mládeže k abstinenci

Sněmovna reprezentantů podpořila další financování programu sexuální výchovy, zaměřeného na předmanželskou zdrženlivost; návrh byl už v červnu schválen v senátu a nyní míří k podpisu prezidenta. Program byl ohrožen v květnu, když demokraté – na základě jediné studie – prohlásili, že výchova k abstinenci nevede k omezení sexuální aktivity dospívajících.

Prezident Bush zavedl podporu

výchovy ke zdrženlivosti ve školách poprvé v roce 2002. V roce 2004 podporu zdvojnásobil po pozitivních zprávách o výsledcích programu. „Tato administrativa rozhodně podporuje vyučování zdrženlivosti, protože je to jediný stoprocentní prostředek prevence těhotenství, HIV a sexuálně přenosných infekcí,“ řekl prezidentův mluvčí.

Podle LifeSiteNews

Foto: pixelto.de

Časopis Milujte se!

Jako přílohu tohoto čísla si vám dovolujeme zaslat ukázkou prvního čísla časopisu pro mládež *Milujte se!*

Vzhledem k zaměření tohoto časopisu na předmanželskou čistotu vřele časopis doporučujeme a bude-

me velmi rádit, pokud by se i díky vám dostal k lidem ve vašem okolí. Časopis je rozeslán všem zájemcům zdarma a veškeré náklady na něj jsou hrazeny výhradně z individuálních darů čtenářů.

HPŽ ČR

Čekáte-li nečekaně dítě

tel.: 800 108 000

<http://prolife.cz>
Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

<http://svobodavolby.cz>
projekt zaměřený na
osvětu dospívajících

<http://linkapomoci.cz>
celorepubliková poradna
pro ženy v tísní

<http://zakony.prolife.cz>
monitoring činnosti
Poslanecké sněmovny

Milí přátelé,

i toto číslo zpravodaje je věnované smutnému 50-ti letému výročí legalizace umělých potratů. V této souvislosti leckoho asi napadne souvislost se současnou tzv. „diskusí“ na téma eutanázie. Rétorika je naprosto stejná, jako když se zavádělo zabíjení nenarozených dětí. Mělo se jednat o výjimky, stejně jako dnes u eutanázie. Pravidla měla být přísná – tehdy komise, dnes několik lékařů má dát dobrozdání. Potraty měly být dobrovolné – ukažte mi jedinou matku, která nechá zabít své dítě, aniž je k tomu něčím nebo někým nucena. Podobně se nemůže dobrovolně rozhodnout nemocný v situaci, kdy je pod neuvěřitelným psychickým tlakem. Netouží po sterilitě, ale lásce, a lhostejnost je pro něj stejně jako pro matku čekající nečekaně dítě signálem ke „svobodnému se rozhodnutí“ pro smrt. Za čas se objeví stejná rétorika jako u umělých potratů v 80. letech: Jak může nějaký lékař rozhodovat o druhém? Eutanázie je svobodné rozhodnutí a měla by být pouze na žádost, ideálně na žádost příbuzných. Histore se opakuje: hrajeme si na Pána Boha, chceme se vyhnout za každou cenu přirozené míře bolesti a starostí při péči o blízké a pak se divíme, k jakému nesmírnému utrpení nás tento falešný soucit vede. Kéž bychom se poučili, že úmyslné zabití druhého nic neřeší.

Robert Uher

3 190 589 dětí

usmrcených před narozením za 50 let existence zákona o umělých potratech v naší zemi

40. výročí potratového zákona ve Skotsku

Ve Skotsku si koncem května připomněli 40. výročí schválení zákona o potratech. Tuto událost připomněl ve svém kázání i kardinál Keith O'Brien ze St. Andrews a Edinburghu: „Říkali nám, že ženy při tajných potratech umírají. Říkali nám, že se potraty budou povolovat jen v krajních případech. Říkali nám, že budou probíhat přísná lékařská vyšetření,“ jmenoval některé z argumentů. Rozsah potratů však podle něj předčil i nejhorší obavy: „Ve Skotsku je denně zabita jedna školní třída dětí,“ upozornil. Vyzval politiky, aby se nepodíleli na schválení zabíjení nenarozených dětí. Kardinál O'Brien také apeloval na katolické politiky, aby se na „zločinu potratu“ nijak nepodíleli, a připomněl, že takováto spolupráce staví překážku přijímání eucharistie.

TS ČBK

Bush vetoval zákon o výzkumu embryonálních kmenových buněk

George Bush koncem června vetoval zákon, který by nutil americké daňové poplatníky podporovat svévolné ničení lidských embryí. Na tiskové konferenci prohlásil, že naše svědomí nás volá k zabývání se vědeckým výzkumem takovým způsobem, který respektuje lidskou důstojnost a podporuje naše morální hodnoty. Zároveň s vetováním zákona, který by prosazoval výzkum embryonálních kmenových buněk, Bush vydal nařízení k výzkumu pluripotentních kmenových buněk získaných eticky přijatelným způsobem, tedy bez vytváření lidských embryí k vědeckým účelům, bez jejich poškozování, likvidace a vyhazování. Bush také uvedl, že „Registr lidských embryonálních kmenových buněk“ bude přejmenován na „Registr lidských pluripotentních kmenových buněk“, do něhož nebudou ukládány kmenové buňky z lidských embryí. „Lidské embrya a plody, jako žijící členové lidstva, ne-

jsou syrovým materiálem k výzkumu nebo surovina k nákupu a prodeji,“ říká prezidentské nařízení.

RV

Portugalsko legalizovalo umělé potraty

15. července vešel v Portugalsku v platnost zákon umožňující umělé potraty do 10. týdne těhotenství. Zákon prosadili vládnoucí socialisté navzdory neplatnému výsledku únorového referenda, ke kterému nepřišel potřebný počet voličů. Nejméně devět regionálních nemocnic nebude podle místního tisku umělé potraty vykonávat, protože je lékaři odmítají. V Evropě již pouze Malta, Polsko a Irsko chrání děti před narozením zákonem.

CNN, HPŽ ČR

Rodinný den v Římě

Přes milion a půl lidí se v polovině května v Římě zúčastnilo shromáždění Piu Familia (Více rodiny), jež zorganizovalo 450 organizací. Akce měla zdůraznit hodnotu rodiny jako svazek muže a ženy otevřený dětem a proběhla v souvislosti se záměrem vlády legalizovat homosexuální svazky. Proti akci protestovalo maximálně tři tisíce příslušníků radikální levice a homosexuálních skupin za podpory

většiny médií. České televizní a rozhlasové stanice uváděly zcela nepravdivě ve svém hlavním zpravodajství: „V Římě se demonstrovalo na dvou místech, ale kvůli stejné věci. Na jedné manifestaci bránilo asi 100 000 lidí tradiční rodinu. Oponentů se sešlo o něco méně. Horovali naopak za registrované partnerství i právo na potrat.“

HPŽ ČR, RC, LifeSiteNews, ČT1

Petice proti eutanázii ve Švýcarsku

Švýcarská organizace Dignitas, která pomáhá při „asistovaných sebevraždách“ a prosazuje eutanázii, je nucena se vystěhovat z jednoho svého objektu v Curychu. Sousedé zahájili proti organizaci petiční akci, protože se běžně setkávali s těly zemřelých ve výtahu a v celém obytném bloku byl cítit zápach zemřelých. Někteří obyvatelé mají také strach, že budou přinuceni proti své vůli do jednoho z „bytů smrti“ vejít a vypít „smrtící koktejl“. Za devět let zde bylo zabito 700 lidí.

The Guardian

Prominentní čínští komunisté mají více dětí

Podle čínské vlády porušují tisíce provinčních úředníků oficiální polit-

Přes milion a půl lidí protestovalo v polovině května v Římě proti legalizaci homosexuálních svazků

Foto: LifeSiteNews

ku jednoho dítěte. Například v letech 2000–2005 mělo v provincii Hunan téměř 2 000 úředníků více jak jedno dítě. Oproti obyčejným lidem si totiž mohou dovolit platit příslušné pokuty za překročení zákona. Čínská vláda proto oznámila plán zvýšit pokuty pro bohaté a známé osobnosti.

BBC

Konec selektivním potratům v Indii?

Všechny těhotné ženy v Indii by měly být registrovány a žádat úřady o povolení, pokud chtějí své dítě nechat potratit. Tento návrh ministryně Renuky Chowdhury by měl ukončit praxi selektivních potratů „nechtěných“ děvčátek. Registr těhotných by měl pomoci vládě monitorovat praxi fetocidy (masového zabíjení dětí před narozením) zvláště v severní Indii. Zjišťování pohlaví a selektivní potraty jsou v zemi již zakázány, ale navzdory tomu se stále rodí více chlapců než dívek.

BBC Online

Konec podpory Amnesty International

Přibližně 400 členů britské Amnesty International vyjádřilo během své národní výroční konference hlasováním své rozhodnutí zasazovat se nejenom o beztrestnost umělých potratů, ale i o jejich legalizaci, bezplatnost a dostupnost. Amnesty International se tím sama „diskvalifikovala“ jako obhájce lidských práv. Předseda Papežské rady „Iustitia et Pax“ kardinál Martino proto vyzval katolíky, aby tuto organizaci přestali finančně podporovat. Rozladěna je i řada zaměstnanců a podporovatelů. Objevují se i úvahy, že bude třeba založit jinou organizaci pro lidská práva. Sedmdesát členů americké Sněmovny reprezentantů vyzvalo už v loňském roce Amnesty International, aby svou politiku neměnila, protože by se tak stala „prostě další potratovou organizací“.

TS ČBK, Res Claritatis

Foto: archiv

Účastníci cyklistické poutě „Modlitby za početé děti Čech, Moravy a Slovenska“ — cyklisté během července projeli mnoha městy od Košic až do Prahy. V České republice se zastavili v Břeclavi, Brně, Olomouci, Svitavách, Hradci Králové a v Praze. Proslili za děti zabíjené při umělých potratech, jejich rodiče, zdravotnický personál a lhostejné okolí, kteří mají na tomto zlu podíl.

TICHÁ REVOLUCE V NÁVRHU TRESTNÍHO ZÁKONA

V současné době probíhají poslední úpravy při přípravě trestního zákoníku. Přestože z návrhu hlavně díky tlaku KDU-ČSL vypadla legalizace eutanázie, zůstala zde řada dalších oblastí, kde dochází ke zhoršení situace, aniž by se o nich veřejnost dozvěděla: umožnění vytváření chimér (lidsko-zvířecích bytostí), beztrestnost tzv. „terapeutického“ klonování, absence definice pornografie, zrušení minimálního trestu při napomáhání u sebevražd a u zneužívání dítěte, legalizace prostituce a další. Přestože si uvědomujeme, že následující text je spíše pro odborníky, doufáme, že některým z vás pomůže k lepší orientaci. Jedná se o několik připomínek, které HPŽ ČR zaslalo Ministerstvu spravedlnosti. Doufáme, že rozumní politici z ODS a z KDU-ČSL k nim nezůsta-

nou lhostejní. Pokud se návrh zákona dostane na jednání Sněmovny, bude na změny již pozdě. Jakákoliv vaše pomoc např. v podobě kontaktování poslanců a senátorů je vítaná. Na webové stránce Ministerstva spravedlnosti je vlastní text návrhu trestního zákona, příp. text můžeme na požádání zaslat e-mailem.

Umožnění chimér

§139 odstavec 1c) přesunout pod bod 2) – vytváření chimér náš právní řád neumožňuje a při rekodifikaci by toto téma nemělo proběhnout bez celospolečenského konsenzu odkazem na budoucí právní normu.

Umožnění klonování

V §139 2) změnit poslední odstavce na: „kdo během výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách provádí s těmito buňkami manipulace směřující k vytvo-

ření nového lidského jedince.“ Tedy minimálně vypustit termín v závorce „(reprodukční klonování)“. Lépe však formulaci změnit v souladu s mezinárodními předpisy na „směřující k vytvoření lidské bytosti, která je geneticky shodná s jinou lidskou bytostí, živou či mrtvou“. Náš právní řád terapeutické ani reprodukční klonování neumožňuje a de facto povolení terapeutického klonování mlčením TZ by nemělo proběhnout bez celospolečenského konsenzu.

Nesmyslná terminologie – umělé přerušování těhotenství

V paragrafu §131 – §135 a v celé důvodové zprávě nahradit zavádějící termín umělé přerušování těhotenství termínem „umělý potrat“ nebo přesnějším tradičním termínem „usmrcení plodu“, neboť přerušování je děj, na který je možné kdykoli navázat.

Termín „umělé přerušování těhotenství“ – „искусственное прерывание беременности“ – byl zaveden dekretem sovětskými lidovými komisaři (Jan Janovič Anvel't, Dmitrij Ivanovič Kurskijv) roce 1920 a o pět let později převzat do sovětského trestního zákoníku místo tehdy běžně používaného termínu „vyhnání plodu“. Do naší legislativy byl obsah paragrafu i terminologie převzat pod tlakem Sovětského svazu. V dnešní době již není nutné tento zavádějící termín sovětského práva – „umělé přerušování těhotenství“ – používat. Nejen, že je nesmyslný, ale vzhledem k výchovnému vlivu zákona svádí zvláště mládež k mentalitě, že umělý potrat může být považován za způsob regulace porodnosti.

Podpora nelegálních umělých potratů

§ 135 vypustit, neboť existuje dostatek možností k provedení legálního umělého potratu a není důvod, proč by žena měla riskovat svůj život a umělý potrat si sama prováděla. Toto ustanovení naopak paradoxně podporuje riskantní domácí potra-

ty a případně umožní pachatelům zastrášovat ženu, aby provedení potratu vzala „na sebe“.

Legalizace soukromé prostituce

§ 161 jako celek doporučujeme do našeho právního řádu nezavádět a jako celek z návrhu zákona zrušit. Paradoxně by jeho zavedením došlo k legalizaci veřejné prostituce všude mimo okolí škol atp. Cílem zákonodárce by ale mělo být poskytnout dostatečný nástroj obcím na potírání prostituce, která je v ždy ponížením ženy (ženy jsou vždy nuceny buď třetí osobou nebo situací – např. chudobou) a na kterou se vždy nutně nabaluje druhotná kriminalita.

Doporučujeme proto do § 331 Výtržnictví odst. 1) doplnit: „Kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí historickou nebo kulturní památku, hrob anebo nabízí sexuální služby, hrubým způsobem ruší přípravu nebo průběh organizovaného sportovního utkání...“ Tím by došlo k pokrytí nejenom patologického problému prostituce, ale i vtíravých reklam sex. obchodu atp.

Beztrestnost asistovaných sebevražd

V § 116 doporučujeme zachovat minimální trestní postih u napomáhání k sebevraždě. Vzhledem ke snahám o zavedení eutanázie by mohla beztrestnost za tento trestný čin mít výrazný dopad na společnost a s ní související vysokou společenskou nebezpečnost.

Útok proti lidskosti

§ 374 1d) doplnit ve výčtu „nucení k umělým potratům“. Když jsou zde uvedeny situace související se vznikem života, mělo by zde být zmíněno ještě větší zlo, a to případné organizované nucení k umělým potratům. Jedná také např. o obdobné tendence a nálady v případě romského obyvatelstva, což napomáhá rasismu.

Beztrestné zneužívání dětí

§174 zavádí možnost beztrestnosti zneužívání. Zcela chybí spodní hranice trestní sazby (!). V případě výjimek by soud mohl uložit podmíněčný trest, ale není žádoucí takto podporovat zneužívání dětí a dospívajících, zvláště v souvislosti se silícím organizovaným tlakem na legalizaci pedofilie v zahraničí.

Zvážit možnou ochranu dětí do 15 let

U §174 2a) doporučujeme zachovat věk 15 let, i když jinde v TZ by trestní odpovědnost byla snížena na 14 let. Na rozdíl od postihu patologického chování mizivého procenta stále mladších dětí, kde je pochopitelné snížení věku u trestní odpovědnosti, slouží tento paragraf především k ochraně dětí před stále častějším zneužíváním ze strany starších a to v oblasti, kde jsou velmi zranitelné a následky trvalé. Je zde třeba vzít v potaz i organizovaný tlak na legalizaci pedofilie v zahraničí (viz. např. NAMBLA).

Mravní ohrožení výchovy dítěte

V § 173 doporučujeme změnit nadpis na „Ohrožování mravní a psychologické výchovy dítěte“ a podobně změnit i bod 1 na „...ohroží mravní a psychologický vývoj dítěte tím...“. § 173 a) změnit na „a) svádí ho k zahálčivému, nemravnému nebo násilnému způsobu života“.

Důvodová zpráva k § 173 by rovněž měla zmínit rozšíření paragrafu ohledně psychologických dopadů na vývoj dítěte o prevenci před demonstrováním brutalitou a násilím vedoucími zvláště v některých etnických komunitách k extremismu ústící případně až k terorismu.

Vhodné by bylo v důvodové zprávě neopomíjet i skutečnost, že i když materiál není pornografií – např. umělecké ztvárnění pohlavního styku, je potřeba při zveřejňování na místech, kde se s ním může dostat do styku dítě, zohlednit jeho případný dopad na další mravní vývoj dětí.

redakce

JIŽNÍ DAKOTA A

PŘIROZENÉ PRÁVO

Kdo má právo povolit nebo zakázat potraty? Má toto právo soud? Vláda? Nebo parlament? Má také právo každá žena sama? Nebo společně otec a matka dítěte? Nebo referendum všech občanů? Kdo tedy?

Parlament státu Jižní Dakota se v rámci západní společnosti dopustil unikátního (jedinečného) činu: zakázal potraty bez výjimky. To je stanovisko konsistentní (bezrozporné), byť překvapivé vzhledem k tomu, že většina odpůrců potratů v USA připouští povolení výjimky v případě incestu (krvesmilstva), znásilnění a ohrožení života matky.

V referendu¹⁾ ve volbách v listopadu 2006 však většina občanů Jižní Dakoty onen zákon zrušila. Nyní bude muset být schválen potratový zákon nový, který již však absolutní zákaz potratů mít nebude.

Jak hodnotit ony události v Jižní Dakotě? V rámci USA je unikátní, že v obou případech – rozhodnutí parlamentu i občanů v referendu – se jednalo o demokratický proces, nikoli diktát soudů. Totiž rozhodování o míře legálnosti potratů tradičně patřilo parlamentům a občanům jednotlivých států – až do roku 1973, kdy Nejvyšší soud USA v rozhodnutí Roe vs. Wade prohlásil potrat za universální (všeobecné), absolutní (neomezené) ústavní právo (a v dalších rozhodnutích tento názor zopakoval).

Na jednu stranu by se mohlo zdát, že návrat rozhodování o potratech k demokratickým většinám a apelům na jejich rozum a svědomí, s možností omezení potratů, je lepší než dogmatické (trvale neměnné, rozumem

Foto: archiv

nezdůvodnělé) tvrzení Nejvyššího (a mnohých nižších) soudů, že potrat je prostě absolutním ústavním právem! Na stranu druhou svěřit rozhodování o životě a smrti nevinných svévoli či libovůli většin, je rovněž problematické. Přece o základních, fundamentálních právech, jakým je právo nevinných na život, se prostě nerozhoduje většinami! Toto právo je přirozené, a tudíž spravedlivost si vyžaduje je uznávat a respektovat.

V realitě však nemáme jistotu, že většiny anebo menšiny (soudci) práva správně rozpoznají. Ten zásadní spor – a problém – se týká toho, kdo všechno je nositelem práv. Kdysi stoupenci otrokářství tvrdili, že černoši jsou méně než běloši (ať již z rasových důvodů či kulturní a civilizační zostalosti) a tudíž vlastnictví černých otroků bílými otrokáři bylo v pořádku. Černí byli vyloučeni z okruhu nositelů práv.

Stejně jako dnes nenarozené děti, z toho důvodu, že mnozí – ba snad většina – se mylně domnívají, že

nenarozené děti nejsou plně lidské, nejsou to plně lidé, a proto postrádají absolutní právo na život.

Onen omyl se vztahuje nejen na nelegitimní (bez patřičného oprávnění) vyloučení někoho z okruhu nositelů práv, ale i na nelegitimní včlenění někoho do okruhu práv, kdo v řádu spravedlnosti práva postrádá – to je omyl hnutí za práva zvířat, jehož stoupenci se domnívají, že zvířata (alespoň vyšší savci) jsou metafyzicky rovni lidem.

Tato oboustranná zmatenost bude trvat, dokud nebude **přesvědčivě demonstrován** (výkladem doložen) **původ a charakter našich PRÁV** – tj. že práva mají jen volní (tj. nadané vůlí), svobodné bytosti, nadané rozumem²⁾, a práva mají nikoli jako jednotlivci, ale jako příslušníci druhu, kteří všichni sdílejí stejnou přirozenost.

Demonstrovat, že práva, stejně jako jejich nositelé, jsou v posledku dílem³⁾ jejich společného Stvořitele.

Dr. Roman Joch, Občanský institut

Text vyšel v Obrázku libereckých farností

¹⁾Nashromáždí-li se počet podpisů, je podle zákonů Jižní Dakoty povinnost předložit otázku referendu. To se příznivcům svobody pro potrat podařilo.

²⁾Stejně tak je zapotřebí vyložit, co to je rozum, protože – jak se lze domnívat – i mnoho z „našich přesvědčených“ simylně myslí, že nenarozené dítě rozum nemá, nebo je má „menší“. Podobné není přesvědčováním „přesvědčených“ objasňovat, co to je přirozenost – kdo z nich to ví?

³⁾Itolze bud vědět, neboť tomu věřit (ať bud vírou přirozenou nebo nadpřirozenou). Kolik je medií, ve kterých by byly třeba jen pokusy o takový výklad?

POTRATY TÁHNOU SVĚTEM

A pokud chcete mít dobrou morálku, snažte se v první řadě a přede vším o dobré zákony. Lidé si totiž valnou měrou svou morálku utvářejí podle nich – na řeči moc nedají.

„Více než 3 190 589 dětí přišlo od roku 1957 v českých zemích o život ještě před narozením. Bezohledný zákon již 50 let umožňuje, aby další a další ženy byly k umělým potratům nuceny a tak hluboce zraňovány. Lhostejnost a mlčení každého z nás, kteří jsme tomuto osudu unikli, usmrtil u nás i tento den 70 nenarozených dětí.“ [oběžník HPŽ ČR] Každý z nás nějak prožil včerejší den. Práci, odpočinkem, zábavou, starostmi, v nemoci. Ale jen málo z nás myslelo na všude přítomnou tichou smrt zabíjených dětí. Nevinných, mlčících. Je pět biblických hříchů volajících do nebe a žádný z nich není tak velký, jako tento moderní a tisíckrát masovější než holocaust. Lidstvo zde sáhlo na své dno, když takto vybíjí samo sebe. Pokud má někdo iluze o této době, o 20. století, zde jsou jeho pravé dějiny.

První zlom – sovětské socialisté

Co je na zemi člověk člověkem, nikdy nebylo slyšáno a nikomu ani na mysl nepřišlo to, co 18. listopadu 1920. Tehdy sovětské bolševici zákonem umožnili potraty v Sovětském Rusku. [viz str. 12]. Zákony byly od té doby několikrát upraveny, ale začátek byl učiněn a potraty jsou

„Pokud chcete otupit morálku, změňte napřed zákon.“

www.eportal.cz

v Rusku povoleny dodnes.

Roku 1934 se dostali do vlády na Islandu sociální demokraté. Ani ne po roce se 28. ledna 1935, na jejich nátlak a vstřícností Pokrokové strany, stal Island druhou zemí na světě, kde byly povoleny potraty. Jsou v této zemi povoleny dodnes.

Roku 1936 se ve Švédsku ujali vlády sociální demokraté. Vládli 40 let, ale již v roce 1938 přijal parlament potratový zákon číslo 318. Jím začal Nový rok 1. 1. 1939 a jím byly jako ve třetí zemi světa povoleny potraty. Jsou tam povoleny dodnes.

Roku 1947 ve volbách v Japonsku zvítězili socialisté. Utvořili vládu a 10. září 1948 parlament (tzv. Diet) schválil zákon, který poprvé mimo Evropu a Rusko povoloval potraty. Ani zde žádné další volby už nevedly k návratu do předchozího stavu. Japonsko si na potraty zvyklo a jsou tam povoleny dodnes.

Sovětský blok

V letech 1956 až 1964 je tu Chruščovova komunistická východní Evropa. Bulharsko, Polsko a Maďarsko hned roku 1956 (v Maďarsku později střídavě zpřísnováno a uvolňováno). Rumunsko a na Dálném východě Čína roku 1957. Tehdy i Československo: ve stenoprotokolu z 19. 12. 1957 čteme, že dnes „Národní zhromaždenie jednodhlasne schválilo vládní návrh zákona o umelom prerušení tehotenstva“. Východní Německo ale až v roce 1972 a „proradný“ Tito potraty v Jugoslávii povolil až v roce 1978.

Ovoce levicových stran

Ve Velké Británii vyhráli volby v roce 1964 levicoví labouristé (Strana práce) Harolda Wilsona. Dne 27. října 1967 prosadili v parlamentě zákon povolující v této kolébce demokracie (s výjimkou Severního Irska) potra-

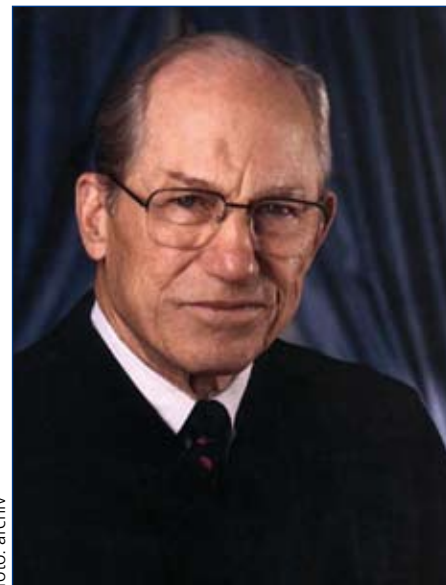

foto: archiv

soudce Byron Raymond White

ty. Vlády se zde sice střídaly, ale na potraty si už nedovolila sáhnout ani Železná Lady.

V roce 1963 začalo v Kanadě 16tileté období vlády levicových liberálů. Roku 1968 nastoupil do úřadu ministerský předseda, katolík, Pierre Trudeau. Již 14. května 1969 parlament schválil 149 hlasy proti 55 jeho návrh C150 poprvé povolující potraty na západní polokouli. Noviny psaly: „Trudeau – hrdina dne.“ Střídání vlád až do dneška to už nenapravilo.

USA a Austrálie – ve jménu pokroku

Rozhodující vzpruha pro potratáře však přišla z USA. Je omylem se domnívat, že to bylo až v roce 1973. V otázce potratů se spojili tehdy liberální republikáni (liberálem v těchto otázkách byl i jinak konzervativní Barry Goldwater) s pokrokářskými demokraty. Již 25. dubna 1967 podepsal republikánský guvernér Colorada John Arthur Love před televizními kamerami první potratový zákon na území USA. Zákon byl předtím schválen velkou většinou: v senátu tohoto státu 20 hlasy proti 13 a ve

sněmovně 40 hlasy proti 21. Průlom byl učiněn a do Colorada se začaly na potrat sjíždět zájemkyně z celých Spojených států.

Jen o měsíc později došlo v Kalifornii k osobní tragédii tamního guvernéra Ronalda Reagana, pozdějšího presidenta USA. 15. června 1967 podepsal republikán Ronald Reagan tamním kongresem odhlasovaný „Terapeutický potratový zákon“. Často se uvádí fakt, že Reagan toho po celý zbytek života velmi litoval, stal se členem hnutí pro život a na tuto pozici převedl celou GOP (Grand Old Party – jak se republikáni sami nazývají). Ale tak jako rozbitou sklenici už nikdo neobnoví, tento Reaganův katastrofálně zlý skutek nešel napravit. Potraty jsou v Kalifornii povoleny dodnes. A tichá smrt nenarozených táhla Spojenými státy dál.

Tak jako v USA, i v Austrálii bylo ale celkové veřejné mínění stále většinově proti potratům. Bylo proto zapotřebí použít jiných metod – soudů. V australském státě Viktorie byly potraty povoleny 26. května 1969 rozhodnutím soudce Nejvyššího soudu J. Menhennitta ve sporu R versus Davidson. V Jižní Austrálii stačila běžná cesta: v roce 1968 se po volbách ujali vlády pokrokaři ze strany LCL (liberální a agrární strana). Vládli sice jen dva roky, ale stihli 11. prosince 1969 povolit v Jižní Austrálii potraty. V obou těchto australských státech (a už nejen v nich) jsou potraty povoleny dodnes.

Soudy jako kladivo na zatvrzelé zpátečníky

Ve Spojených státech do roku 1973 byly Colorado a Kalifornii násle-

Po potratech toužili například ve státě New York ponejvíce běloši. Silné protesty Afro-Američanů nijak nepomohly...

dovány dalšími 11 státy. Po potratech toužili např. ve státě New York ponejvíce běloši. Silné protesty Afro-Američanů nijak nepomohly a potraty zde byly povoleny s účinností od 1. července 1970. Například Texas ale tvrdošijně vzdoroval, potraty v něm byly přísně zakázány. Jak to zařídit? Texaští konservativci by tehdy parlamentní cestou tuto zrudnost nedovolili. Ale došlo i na Texas, a to začátkem roku 1973. V soudním sporu Roe v. Wade se jednalo o to, zda právě texaský zákaz potratů není náhodou protiústavní?

22. ledna 1973 Nejvyšší soud USA po dlouhém prohledávání americké ústavy skutečně našel, že z ní lze vyčíst právo na potrat jako základní lidské právo. V ústavě USA se to podařilo objevit sedmi z devíti soudců tohoto nejvyššího tribunálu – jen dva to tam nemohli a nemohli najít, a také nenašli. Pro potraty byli Warren E. Burger, předseda, Harry Blackmun a Lewis Franklin Powell, Jr. (všichni tři byli do úřadu navrženi Richardem Nixonem), William O. Douglas (navržen ještě Franklinem Delano Rooseveltem), William J. Brennan, Jr. (katolík) a Potter Stewart (oba navrženi Dwight Eisenhowerem), Thurgood Marshall (navržen Lyndonem Johnsonem). Proti potratům se postavili jenom Byron Raymond White (navržen Johnem F. Kennedym) a William Hubbs Rehnquist (navržen Ronaldem Reaganem).

V USA je velká úcta k soudům, takže se tímto rozhodnutím podařilo – i přes tehdy se rozbíhající kampaň hnutí pro život – získat většinové veřejné mínění. Svědčí o tom např. příběh Jižní Dakoty [viz str. 5]. Zde se sice podařilo potraty znovu zakázat parlamentní cestou, ale referendum tento zákaz zrušilo. Tedy Spojené státy: potraty stále povoleny.

Dále už jen stručně

Finsko – povoleno 1950; Francie 17. ledna 1975 (za vlády katolíka

Katolík a pro potraty?

Obecně je na jedné straně jisté povinnosti těch, kteří problému rozumějí, jej co nejsrozumitelněji ostatním vysvětlit, ano – trpělivě vysvětlovat. A na druhé straně ti, kdo nerozumějí, nebo se mylí, zvláště pokud se neseťkali se srozumitelným výkladem, nenesou až zas tak velkou odpovědnost. Ale u katolíků, kde-li o záležitosti, o nichž učí církve, je to jinak! V těchto případech (a zvláště, zastává-li katolík zodpovědné postavení zákonodárce) je totiž zapotřebí připomenout pojem poslušnost víry. Poslušnost víry katolíkoví život jednak usnadňuje, jednak ztěžuje. Jednodušší to má katolík tehdy, že i když věci (zcela) nerozumí, poskytuje mu poslušnost víry možnost věřit tomu, co církev učí. Nekatolík dar učitelského úřadu církve nemá, proto se velmi mírně, než ho začneme kritizovat (Byla mu věc srozumitelně objasněna?). Ke katolíkům pak poznamenejme, že něco jiného je nekriticky věřit nadpřirozenou vírou církvi učící – katolík získává znalost – a něco úplně jiného je nekriticky někomu věřit vírou přirozenou ve věcech, které nejsou předmětem učení církve – jak častá je tato stádovitost!

Obtížnější je to pro katolíka naopak tehdy, když si myslí, že věci rozumí, i když církev učí něco jiného, než on si myslí. Zde poslušnost víry už není možná, ale povinnosti: Katolík (ne však nekatolík!) má povinnost nejen mluvit a jednat tak, jak učí církve, ale přijmout i její nauku za svou a napravit, očistit, své svědomí, aby podle něho řádně jednal; jak je to někdy těžké! Přesto se právě tady nebojme kriticky na jeho omyly ve víře poukázat. Odměnou je spravedlnost postoje dotčeného. Nekatolík zase takovou příležitost nedostává. I on je povinen jednat podle svého (ale v tomto případě mylného) svědomí; nemá k dispozici učící církve – tento prostředek k nápravě svědomí. A tak se katolík očistě svého svědomí často brání, nekatolík po ní často mamě touží.

U uvedených katolických zákonodárců jde jednoznačně o neposlušnost víry. Každý si může najít stovky jejich prohlášení, že např. „víra jim sice říká to a to, ale oni jsou povinni jednat podle ústavy USA.“ Ano, ale u katolíků, jak jsme vysvětlili, nesmí být takový rozpor mezi vírou a rozumem! Vždyť takto onen katolík-poslanec nejenže jedná zle, ale ze zlého jednání navíc obviňuje ty své kolegy-nekatolíky, kteří jednají dobře! Jaký zmatek a zlo v „katolické“ hlavě! A co potom prostí katolíci-voliči! Proto jsou opatření církevních představených tak důležitá. Církevní představený se nebude zodpovídat za to, že katolíkoví záležitost srozumitelně nevysvětlil (ač i o to se musí podle všech svých schopností snažit), ale bude se zodpovídat za to, že nezajistil poslušnost víry.

br. Felix Slouka OFM

Jacques Chiraca) – v roce 1988 zde za socialisty Michela Rocarda poprvé na světě povolen mifepristone (RU-486); Spolková republika Německo 1976 (za vlády socialisty Helmuta Schmidta, jen čtyři roky po svých východních komunistických bratřích; Hitlerův nacionální socialismus používal potraty kvůli eugenice – „zuschlechtování rasy“); Izrael 1977 (vlastně už od založení státu v roce 1948 soudnictví potraty s benevolencí netrestalo); Nový Zéland také 1977; Itálie 1978 za vlády katolíka Giulio Andreottiho; Norsko 1979; Nizozemsko 1980; Španělsko 1985 – a ještě více uvolněno v roce 1994.

Neposlušné Polsko

Komunismus padl, ale lidé si na potraty zvykli a ty už zůstaly. Jen „zpátečnické“ Polsko při hlasování v parlamentě v roce 1993 o jediný hlas odhlasovalo zrušení potratového zákona. Potrat se stal v Polsku zakázaným. To byl ale skandál, protože – jak vidíme – potraty si mezitím získaly zbytek Evropy. Sejm ale povolil potraty 10. června 1994, Senát povolení potvrdil hned 30. 6. Walesa povolil vetoval 4. 7. 1994, ale v úřadě skončil 22. 12. 1995. Den na to ho vystřídal komunista Kwaśniewski.

Levice proto vyvolala nové hlasování. Sejm 30. 8. 1996 potraty podruhé povolil, ale biskupové se tentokrát vzchopili a na jejich přímý nátlak Senát povolení tentokrát vetoval 3. 10. Avšak Sejm veto 24. 10. velkou většinou (228 proti 195 při 16 abstencích) přehlasoval. Věc byla tedy i v Polsku ztracena, protože levicový Kwaśniewski zákon podepsal 20. 11. a potraty byly v Polsku opět povoleny, což se vůbec neví. Avšak skupina senátorů se obrátila na Trybunał Konstytucyjny, který až po půl roce platnosti zákona jej 28. 5. 1997 zase pod tlakem církve zamítl.

Za pozornost stojí, že ihned po aktuální hrubé chybě bratři Kaczyńských začal týž Kwaśniewski s novým „sjednocováním levice“. Kaczyńským a jejich příznivcům nedochází, že – jak jsem napsal – potratáři se v každém případě dočkají nových voleb a pokud tu nebude ústavní pojistka, mrazivá spirála se s určitostí rozběhne znovu. Vyhlídky Polska tedy nejsou jisté.

Afrika

Afričané jdou v těsném závěsu: Jihoafrická republika 1998. „V těchto končinách neznají, co je ateismus“ (Obrázek libereckých farností,

Lech Walesa a komunistka Aleksander Kwaśniewski

24. 12. 2006). Náboženské Spojené státy povolují v roce 2000 potratový mifepristone (po 20 letech celonárodního boje hnutí pro život). Mají na to Úřad pro léky a potraviny (FDA).

Ve vymírající Evropě zaplavované protipotratovými muslimy tak odolávají už jen posalazarovské Portugalsko [pozn. redakce: potraty zde již byly socialisty povoleny – viz str. 2], Irsko, maličká Malta a ono Polsko. A potraty táhnou dál: do katolické Střední a Jižní Ameriky.

„Kolumbie: Desetkrát se v minulosti propotratové kruhy pokusily uvolnit možnost pro potraty. Desetkrát to síly pro život svou kampaní odvrátily. Tragédie se stala po jedenácté. Ústavní soud vydal zákon o možnosti potratů. Stalo se to 10. května 2006. (Front Lines, podzim 2006)“ – podle časopisu Řád 1/2007.

A pro zbývající příznivce tzv. Evropské unie: „Evropská unie vydírá Nikaraguu. Představitelé EU zvyšují tlak na Nikaraguu, aby změnila svůj zákon, zakazující umělé přerušování těhotenství [pozn. red.: v České republice stále užívaná bolševická zkomolenina pro umělý potrat]. EU hrozí, že pokud k tomu nedojde, ukončí ekonomickou pomoc této nerozvinuté středoamerické zemi. Podle Marca Litvina, representanta EU v Nikaragui, považuje EU právo na umělé přerušování těhotenství za úzce spojené s rozvojovými programy, zaměřenými proti chudobě a pro práva žen. Vyjádřil naději, že vláda bude ‘ochotna znovu otevřít debatu o tomto problému mimo volební vášně.’ Litvin vyjádřil údiv nad postojem současné levicové vlády. ‘Tady vidím rozpor. Tvrdí, že jsou progresivní, moderní a přitom jdou nazpět. Protože pro nás je protipotratový postoj krokem zpět.’ Zdroj: Brusselsjournal.“ – podle <http://res.claritatis.cz> 13. února 2007.

br. Felix Slouka OFM

Text vyšel v Obrázku libereckých farností
Mezilitulky redakce

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti.
Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Zákon hájí život

Od roku 1993, nepočítaje roční přestávku v roce 1997, je v Polsku platný zákon „O plánování rodiny, ochraně lidského plodu a podmínkách pro provedení umělého potratu“. Je to dostatečně dlouho, abychom mohli ověřit jeho fungování. Hodnocení je o to snadnější, že polská Rada ministrů každoročně vyhotovuje podrobné hlášení o jeho dopadech.

Všechna tato hlášení bez ohledu na to, jaký politický názor reprezentovala vláda za toto hlášení odpovědná, vykazují, že počet umělých potratů se radikálně snižuje, snížil se i počet spontánních potratů, množství úmrtí žen spojených s těhotenstvím, porodem a šestinedělím je nižší, klesl počet vražd dětí.

V této situaci nemá žádné opodstatnění teze liberálních feministek, že se zákon neosvědčil, a její charakter je čistě ideologický. Tento komentář, postavený výlučně na oficiálních statistikách a údajích, má být odpovědí na nejčastější otázky.

Zmenšil se po schválení zákona počet provedených umělých potratů?

Odpověď na tuto otázku obsahuje první tabulka, která uvádí počet registrovaných umělých potratů během posledních více než deseti let. Jak je patrné, po roce 1993 došlo k radikálnímu snížení registrovaných provedených umělých potratů kromě roku 1997, v němž zákon neplatil.

Jaké jsou rozměry tzv. interrupčního podzemí? Mají názory a počty uváděné

Počet registrovaných umělých potratů v letech 1988–2004

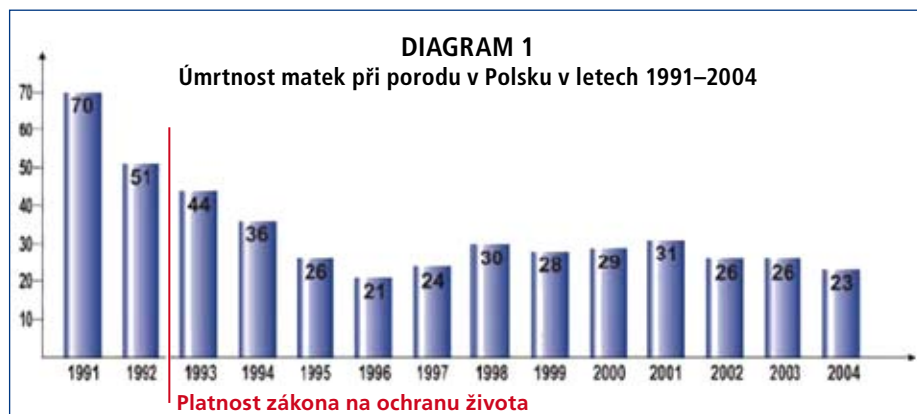
	Umělé potraty celkem	Ohrožení zdraví a života matky	Nemoc počatého dítěte	Těhotenství následkem trestného činu (incest, znásilnění)	Spontánní potraty
1988	105,333				59,076
1989	82,137				59,549
1990	59,417				59,454
1991	30,878				55,992
1992	11,640				51,802
1993	777	736	32	9	53,057
1994	782	689	74	19	49,97
1995	559	519	33	7	45,3
1996	495	457	40	8	45,054
1997	3,047	409	107	7	44,185
1998	310	211	46	53	43,959
1999	151	94	50	1	41,568
2000	138	81	55	2	41,007
2001	124	63	56	5	40,559
2002	159	71	82	6	41,707
2003	174	59	112	3	42,381
2004	193	62	128	3	42,183

Zdroj: Statistická ročenka, Vládní hlášení o dodržování zákona „O plánování rodiny, ochraně lidského plodu a podmínkách pro provedení umělého potratu“

Federací žen a plánování rodiny nějaký reálný základ?

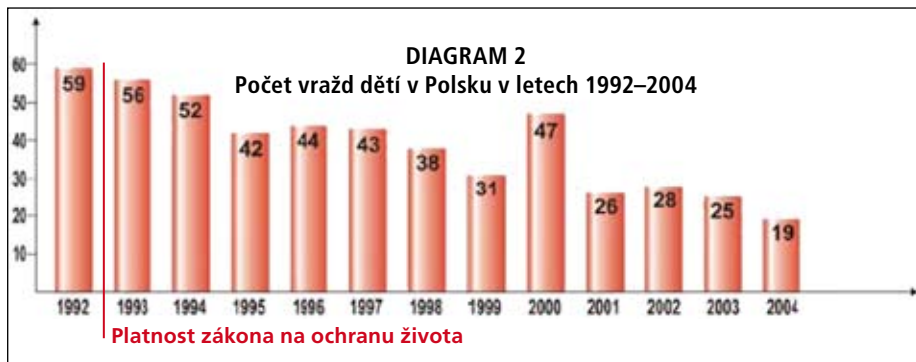
Jak vyplývá z každoročních hlášení vlády, ročně je zahájeno několik desítek jednání ve věci nelegálních umělých potratů. V roce 1999 bylo zjištěno 95 takových případů, z nichž 91 bylo odhaleno. Ministr vnitra odpověděl na poslaneckou interpelaci jak zabránit nelegálním potratům takto: „Každá oznámená informa-

ce o nedovoleném skutku, nalezení ostatků embrya či mrtvého plodu zavazuje zvláštní policejní jednotku, aby se ujala zákonem předepsaných operačních a soudních aktivit. Přes široký rozsah úkolů nelze potvrdit vážnější pochybení ze strany policie při boji s trestným činem podle § 152 trestního zákoníku.“ Jakkoli ministr přiznává, že v případě uskutečnění umělého potratu v legálně provozova-

Zdroj: Statistické ročenky 1995–1999, Vládní hlášení o dodržování zákona „O plánování rodiny, ochrany lidského plodu a podmínkách pro provedení umělého potratu“, 2001 a 2005

Zdroj: Vládní hlášení o dodržování zákona „O plánování rodiny, ochrany lidského plodu a podmínkách pro provedení umělého potratu“, 2001 a 2005

ných lékařských ordinacích je velmi obtížné doložit spáchání přestupku, orgány prokuratury nebagatelizují žádné z oznámení. Ministr spravedlnosti předal v roce 2000 všem státním zástupcům směrnice, vedoucí ke zvýšení efektivity stíhání přestupků tohoto druhu a k ujištění, že pachatelé se nevyhnou přísné trestní odpovědnosti. V případě opodstatněného podezření mají být veškeré informace o nelegálních potratech předány kompetentním orgánům, a to policii nebo prokuratuře, a aby o tom byla zpravena Polská federace hnutí pro život.

I další fakta (snížení počtu spontánních potratů a nižší počet úmrtí žen v souvislosti s těhotenstvím, porodem a šestinedělím) umožňují formulovat věrohodné teze, že ačkoli je fenomén nelegálních potratů přítomen, nemá masový charakter. Ten naopak zdůrazňuje např. Federace žen a plánování rodiny. V tomto prostředí rozšířený názor o údajném širokém interrupčním podzemí nemá žádný reálný základ a je založen na dezinformaci společnosti a zpochybnění účelnosti zákona.

Jestliže se počet provedených umělých potratů snížil, jak vysvětlit skutečnost snižujícího se přirozeného přírůstku obyvatelstva?

Snižující se přirozený přírůstek obyvatelstva, jev velmi znepokojující, není důsledkem nelegálních potratů. Jeho příčiny je třeba hledat v dlouhodobých demografických trendech,

jako je echo demografického propadu, snížení počtu uzavíraných manželství, snížení počtu a změna věkové struktury žen v reprodukčním věku, zesilující se problém neplodnosti spojený s civilizačními změnami, a konečně měnící se vzorce chování a dosavadních preferencí modelu rodiny.

Je zaznamenán statistický nárůst gynekologických komplikací, který by mohl být důsledkem nelegálně provedených potratů?

Ne, právě naopak, jak ukazuje diagram 1, počet úmrtí žen v souvislosti s těhotenstvím, porodem a šestinedělím se snižuje, což ve spojitosti se snižujícím se počtem spontánních potratů svědčí o zlepšení zdraví žen v reprodukčním věku.

Je třeba připomenout, že během sedmi let, kdy byl zákon v platnosti, nebyl zaznamenán ani jediný případ úmrtí nebo těžké invalidity ženy v důsledku nelegálního potratu. Kdyby teze o masových nelegálních potratech byla pravdivá, vzrostl by počet potratů i úmrtí žen v důsledku komplikací po provedení nelegálního potratu.

Zvýšil se v souvislosti s tímto zákonem počet vražd dětí matkami bezprostředně po narození?

Právě naopak, jak dokládá diagram 2, počet vražd dětí systematicky klesá. Ohlášení jednotlivých případů vražd dítěte za účelem vyvolání

dojmu, že příčinou tragédie je platný zákon, je cynickým pokusem využít lidského neštěstí k manipulaci veřejným míněním.

Jak často se stává, že ženy nechají dítě v porodnici?

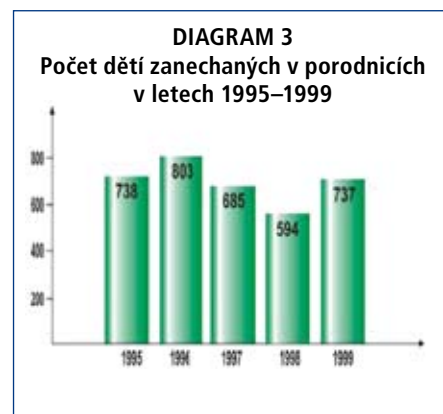
Počet dětí zanechaných v porodnicích ne ze zdravotních důvodů ilustruje za několik posledních let diagram 3.

I když ve srovnání s rokem 1998, kdy bylo v porodnicích zanecháno výjimečně málo dětí, můžeme mluvit o nárůstu tohoto počtu v roce 1999. S ohledem na posledních pět let však nelze tvrdit, že tento fenomén vzrostl. V celostátním měřítku několik set dětí, zanechaných v porodnicích, které jsou převážně rychle umístěny v náhradních nebo adoptivních rodinách, nevytváří zvláštní problém.

Na okraj je třeba věnovat pozornost cynickému charakteru argumentu, že nebyť zákona, ty děti by se nenarodily (tzn. byly by usmrceny v prenatálním věku).

Kromě zřejmě kladných důsledků působení zákona, jako je radikální úbytek počtu provedených umělých potratů a zlepšení zdraví žen, přinesl zákon i jiné změny užitečné pro společnost a rodinu?

Ve hmotné oblasti je potřeba zdůraznit finanční pomoc těhotným ženám v těžké bytové situaci, jež byla

Zdroj: Statistické ročenky, Vládní hlášení o dodržování zákona „O plánování rodiny, ochrany lidského plodu a podmínkách pro provedení umělého potratu“

zavedena na základě tohoto zákona. Třebaže tato pomoc ještě nestačí, přece podstatně přispěla ke zmírnění bytových obtíží rodin v období před a po porodu. Dalším oocem zákona je „program zlepšení prenatální péče v Polsku“. Jedním z výsledků jeho zavedení je téměř dvojnásobné snížení úmrtnosti nemluvňat z 1,62 % v roce 1993 na 0,89 % v roce 1999.

V nemateriální oblasti můžeme na základě průzkumů veřejného mínění hovořit o nárůstu úcty k lidskému životu zejména mezi mládeží a rovněž o změně postojů směrem k odpovědnému rozhodování ve prospěch početí.

Ve světle uvedených faktů je jasné vidět, že zákon „O plánování rodiny...“ dobře slouží počatému dítěti, ženě, rodině a celé společnosti. Proto všechny snahy směřující k jeho změně ve smyslu rozšíření přípustnosti umělých potratů mají ideologický ráz a měly by být považovány za činnost vysoce polečensky škodlivou.

Diskuse o fungování zákona má směřovat k vypracování ještě lepších mechanismů ochrany počatého dítěte, jeho matky a rodiny a nemá být zneužívána k podceňování ústavou zaručené ochrany lidského života.

Chrání zákon „O plánování rodiny...“ život počatého dítěte dostatečně?

Bohužel jsou z právní ochrany vyloučené děti nemocné, počaté následkem násilí a ty, jejichž vývoj by mohl ohrozit zdraví matky. Povolení zabít počaté dítě za určitých okolností je do očí bijící diskriminace, tím více zahanbující, že se jedná o děti vyžadující zvláštní péči. Polská Federace hnutí pro život bude vždy vyžadovat plnou právní ochranu života člověka od početí po přirozenou smrt. Jedině tak budeme moci zcela využívat plody zákona chránící život.

Podle zprávy Pawła Wosického, Ph. D., prezidenta Polské federace hnutí pro život

Regionální pobočky HPŽ ČR

Frýdek-Místek (Ostrava)

Uspořádali jsme setkání s paní Astrid Weniger-Nogovou, emigrantkou dlouhou dobu pracující v hnutí pro život v Kanadě. Domluvili jsme se na setkání s maminkami v mateřském centru a na spolupráci při přednáškách s místní pobočkou SONŽ. Rádi bychom uspořádali na podzim setkání, kde bychom se mohli domluvit na akcích, jako např. samovýroba samolepek nebo plakátků, které můžeme rozmístit u nás po městě.

Hanka Čajánková

Strakonice

Od setkání HPŽ ČR ve Strakonici se zatím podařilo nabídnout na gynekologii letáky. I přes obavy ale vše proběhlo hladce. Rozrůstá se podpora Kruciáty. Ti, co se přihlásili, pomáhají získávat další. Pracovala jsem v provozu a byla jsem zvyklá spoustu věcí vyřídit telefonem nebo krátkým dopisem, setkáním. Zde je ale třeba hodně modliteb, obětí, důvěry.

Věra Čížková

Jihlava

V červnu jsme se zúčastnili za HPŽ ČR celoevropské konference na téma rodiny a ochrany života v pol-

ském Hnězdně. Rádi zájemcům pošleme poznámky z přednášek.

Sylva Bernardová

Beroun

Snažíme se vytvořit „hlídací tým“ našich sdělovacích prostředků, které často manipulují a lžou, pokud se jedná o oblast kultury života, zejména pak o zprávy z Polska. Korespondujeme s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, s vedením rozhlasových a televizních stanic, vysvětlujeme (často i úspěšně) konkrétní situaci redaktorům, ale jsme zatím jenom dva a to je málo. Máte-li přístup na internet, připojte se k nám, i když nejste z Berouna!

Ivan Lebar

Olomouc

V květnu na den matek se sešlo cca 25 příznivců HPŽ ČR. Setkání se zúčastnil i biskup Josef Hrdlička. V sále dominikánského kláštera jsme uspořádali kulturní program s tematikou ochrany života. Po prázdninách budeme v činnosti pokračovat.

Markéta Tomečková

V regionech spolupracuje zatím málo lidí. Přidejte se k již existujícím místním skupinám nebo společně můžeme založit nové. Můžete-li pomoci, napište na info@prolife.cz.

Poděkování

Upřímně děkujeme všem za dary, díky nimž je možné postupně hradit náklady se zakoupením triček s logem loňské informační kampaně určené pro všechny účastníky celostátního setkání mládeže v srpnu v Klokotech.

Na setkání je přihlášeno přes pět tisíc mladých. Každý z nich obdrží od HPŽ ČR kromě trička model plodu ve 12. týdnu těhotenství, tematický poznámkový blok s propiskou a silikonový náramek s logem loňské informační kampaně. Další informační materiály (letáky, DVD, knihy, brožurky, apod.) budou pro mladé k dispozici během celého setkání u stánku HPŽ ČR.

Děkujeme každému, který by ještě mohl pomoci.

Hnutí Pro život ČR

Prosba o spolupráci

Hledáme překladatele z angličtiny pro zprávy z internetového serveru LifeSiteNews.com. Dobrovolníci vítáni. V případě zájmu o spolupráci pište na adresu info@prolife.cz.

Ing. Karel Korous

V ZEMI KDE ZÍTRA MĚLO ZNAMENAT JIŽ VČERA

Jestliže prvenství v uzákonění eutanázie náleží německému nacionálnímu socialismu, prvenství v povolení potratů patří ruskému bolševickému socialismu.

Trestní zákoník Ruska a Ukrajiny z roku 1922 uváděl:

„§ 146. Vyhnutí plodu neboli umělé přerušování těhotenství se svolením matky osobami, které k tomu nemají náležité lékařské vzdělání, nebo i když toto lékařské vzdělání mají, ale děje-li se to za nenáležitých podmínek, je trestáno odnětím svobody nebo nucenými pracemi do jednoho roku. Budou-li jednání podle tohoto paragrafu prováděna jako živnost nebo bez souhlasu matky, nebo bude-li jejich následkem smrt, pak se trest odnětí svobody zvýší až na pět let.“

V § 146 bylo dále upřesněno:

„Matka, která provede vyhnutí plodu sama, nebude trestána. Provádí-li lékař vyhnutí plodu v bytě pacientky, je přijetí platby beztrestné.“

Práce sovětských lidových komisářů

Sovětské Rusko potraty ale nejen povolilo, ale i hromadně podporovalo. K § 146 je totiž připojen text dekretu lidových komisariátů spravedlnosti a ochrany zdraví z 18. listopadu 1920, který uvedená nařízení ještě o dva roky předchází, a který je z tohoto hlediska v dějinách lidstva bezprecedenčně první:

„V posledních desetiletích roste, jak na Západě, tak i u nás, počet žen, které potřebují přerušit těhotenství. Zákoníky ostatních zemí potírají tento

neduh cestou trestání jak žen, které se pro potrat rozhodnou, tak lékaře, který jej provádí.

Tato metoda nevedla k pozitivním výsledkům, nýbrž operace jen byla prováděna tajně a žena byla obětí ziskuchtivých a často neodborných potratářů, kteří operace tajně prováděli jako živnost. V důsledku toho onemocnělo infekcí až 50 % žen a až 4 % z nich zemřelo.

Dělnicko-rolnická vláda vzala na zřetel celé společenské zlo tohoto jevu. Na cestě upevnění socialistického státního systému a agitací proti potratům mezi masami pracujícího ženského obyvatelstva dělnicko-rolnická vláda bojuje proti tomuto zlu, a tím že uskutěňuje v široké míře zásadu ochrany mateřství a dětí, poznenáhle vymýcení tohoto jevu předvídá.

Avšak dokud zděděné mravní zvyklosti minulosti a těžké hospodářské podmínky současnosti nutí část žen se pro operaci rozhodnout, lidový

komisariát ochrany zdraví a lidový komisariát spravedlnosti, aby chránily zdraví žen a zájmy mas před neodbornými a ziskuchtivými loupežníky, kteří se na metody boje v této oblasti dívají jako na absolutně bezúčelné, stanovují toto:

1. Operace za účelem přerušování těhotenství bude v sovětských nemocnicích prováděna bezplatně, protože tam je zajištěna největší neškodnost provedení.

2. Je absolutně zakázáno provedení kýmkoliv s výjimkou lékařů.

3. Porodní bába nebo asistentka, která se dopustí provedení této operace, bude zbavena práva vykonávat své povolání a bude předána lidovému soudu.

4. Lékař, který vykoná operaci vyhnutí plodu ve své privátní praxi se ziskuchtivým úmyslem, bude neprodleně předán soudu.

Jan Janovič Anvel't

Dmitrij Ivanovič Kurskij

Sovětský plakát z roku 1925: „Umělý potrat provedený školenými nebo neškolenými porodními bábami nejenom mrzačí ženy, ale také často vede ke smrti.“

Engels a Freud

Ideovými – historickými „otci“ potratů a předchůdci uvedených zákonodárců byli Engels, Freud a Lenin. Podle soudruha Engelse má mít žena svobodu střídat partnery podle libosti a chuti. [Pozn. redakce: Marxismus vnímá rodinu nikoli jako ochranu ženy a dětí, ale jako hierarchický nástroj zotročení žen, proto marxismus útočí na rodinu a podporuje volná soužití bez jakýchkoli závazků a odpovědnosti.] Z toho ale plyne svoboda zabránit početí a následný logický rozpad rodiny. Západní myslitel, psycholog Freud, odvozoval veškeré lidské konání pouze od sexuality. Jeho (většinou západní) žáci požadovali (podobně jako bolševici) „volnou lásku“ a nepotřebnost manželství. „Volnou lásku“ ale odvozovali z Freudem vymyšlené potřeby uvolnění ze zjetí sexuálního pudu. Engels a Freud o potřebě potratů sice ještě nepsali, ale potraty se staly logickým důsledkem jejich teorií.

„Přerušeni těhotenství“

Předložené dokumenty ukazují, že to byli sovětská bolševici, kteří zavedli termín „umělé přerušeni těhotenství“, termín, které české zákonodárství dosud hojně užívá.

Ženy osvobozeny od dětí pro společnost

Potratem měly ženy získat možnost se „pracovně realizovat“. Potřeba vojáků v předvečer války vedly Stalina, hromadného vraha, v roce 1936 k pozastavení potratů, ale po 2. světové válce byly opět zavedeny.

Podle vzoru bolševických socialistů legalizovalo potraty v roce 1938 socialistické Švédsko.

Potrat jako zbraň

A roku 1939 se připojilo i nacionálně socialistické Německo, ale z téhož důvodu, jako před válkou Stalin, legalizovalo potraty v souladu s nacionálně socialistickou vizí pouze pro Židy a pro Poláky (tzv. méněcenné rasy na rozdíl od tzv. panské rasy Němců).

Nákaza totalitního myšlení

Podle sovětského vzoru zavedly potraty po roce 1950 všechny komunistické státy s výjimkou Rumunska. [...] Západoevropské demokracie, vedené více či méně socialistickými vládami, se postupně k tomuto zlu připojily v průběhu 60. a 70. let. V USA došlo k tomuto politováníhodnému kroku vlivem rozhodnutí levicové většiny v Nejvyšším soudu v roce 1973, navíc na základě křivé výpovědi anonymní svědkyně. Kořeny potratů stejně jako kořeny eutanázie tedy tkví v levicových ideologiích. A povolení potratů také není plodem demokratického systému, ale systému, který je do určité míry nakažen totalitou.

Jaká je situace dnes? Nacisté zavedli zákon o zabránění početí potomků s dědičnými vadami. Dnešním budoucím matkám je lékaři i u nás „vědecky“ doporučován potrat pro neurčitou míru pravděpodobnosti výskytu genetické vady. A i kdyby ji znali s určitostí, uvádí se příklad jeden za mnohé: matka Beethovena (poví-

nula osm dětí; z nich tři byly hluché, dvě slepé, jedno mentálně postižené; měla syfilis) takové „rádce“ neměla, a my jsme nepřišli o jednoho ze světových hudebních génů. [...]

Domnělé právo ženy na potrat je nadřazeno právu nenarozeného člověka na život. Protože s tím souvisí, také poprvé pro komunisty a nacisty žádoucí, oslabení tradiční rodiny, bude vhodné se tématu rodiny v obou totalitách věnovat v budoucnu.

Marxistický liberalismus

SSSR byl tedy poražen ve studené válce. Byl ale s ním poražen i komunistický náhled na společenskou užitečnost potratů např. v dnešní Evropské unii, kde (mimo Irsku a Polsko) jsou potraty legální a společensky přijatelné? Proč má současná Evropa postoje k potratu a zčásti i k eutanázii shodné s komunismem a nacismem? Proč jsou si totalitní a liberálně-socialistické praktiky podobné? Proč si málo lidí uvědomuje, že schválená dovolenost potratů svědčí o neúctě k člověku? [...]

*Ing. Karel Korous, br. Felix Sluka OFM
Převzato z Obrázku libereckých farností
Mezilitulky redakce*

Z činnosti HPŽ ČR

I přesto, že se proti zabíjení nenarozených dětí dělá mnoho, bez vás se k ostatním lidem informace nedostanou. Role každého je jedinečná a nenahraditelná.

Pravidelná činnost

- distribuce informačních materiálů
- celorepubliková linka pomoci
- monitorování legislativy
- monitorování médií a rozesílání rešerší zájemcům, kteří mohou psát reakce do redakcí
- modlitby před porodnicemi
- výroba modelů plodu ve 12. týdnu
- zajišťování iniciativy *Krucíáta*
- příprava materiálů pro celostátní setkání mládeže v Klokotech
- slovensko-česká cyklistické akce u příležitosti 50. let legalizace umělých potratů
- připomínkování připravovaného návrhu trestního zákoníku
- legislativní práce na eliminaci snah legalizovat eutanázii
- poradenská činnost při založení *Evropského centra pro bioetickou reformu*
- pražská beseda s emigrantkou a dlouholetou kanadskou pro-life aktivistkou Astrid Weniger-Noga

Červen – červenec 2007

- v poradně *Aqua vitae* řešeno 43 případů
- účast na konferenci v Hnězdně

Poradna Aqua vitae práce s „netypickými“ klientkami

Čas od času se na naší lince pomoci nebo v e-mailové korespondenci propojující poradnu pro ženy v tísní Aqua vitae s klientkami, které hledají východisko z tíživé situace, zpravidla v souvislosti s těhotenstvím, setkáme s otázkami, které jakoby patřily jinak zaměřené organizaci...

Např.: „Je mi 15 let, měla jsem sex s přítelem, kterému je taky 15 a protrhl se nám kondom. Nevím, jestli jsem těhotná, ale dítě si každopádně nemohu nechat. Co mám dělat? A jaká antikoncepce je pro mne vhodná, když kondom nefunguje?“

Přichází dotazy také tohoto charakteru: „Zjistila jsem, že jsem těhotná, ale dítě si dovolit v současné době nemůžu. Do kolikátého týdne se dá udělat interrupce?“

Již několikrát jsme obdrželi dotaz typu: „Potřebuji jít na potrat. Máte nějaké doporučení na vhodné zařízení, kde by mi ho provedli? A kolik potrat stojí?“

Jsou to dotazy klientek, které zřejmě neměly příležitost prostudovat si popis smyslu práce naší poradny – pomáhat ženám, aby jejich život dostal svůj řád a aby našly štěstí i v okamžiku, kdy cítí, že jim je vzdáleno a příčinu tohoto svého pocitu vidí v těhotenství.

Ukazujeme ženám cestu ven v případě, že ztratily jakoukoliv vizi východiska a zdá se jim, že jim zbylo pouze rozhodnutí těhotenství ukončit. S Boží pomocí se nám to daří a máme za sebou již kus práce. Obdržely jsme řadu zpráv o narozených děťátkách, někdy i s fotografiemi, máme radost z toho, když v telefonu nebo e-mailu slyšíme, že naše klientky znovu našly sílu bojovat a že se jim daří.

V současné době pracujeme na nábore a školení nových konzultanek poradny, bude rozšířen její provoz také do pozdních večerních hodin.

Díky podpoře vás, štědrých dárců, tedy pracujeme dál.

Výše uvedené příklady dotazů, které v naší poradně zaznamenáváme, jsou i pro nás vždy trochu překvapením. Konzultantka se musí velmi rychle zorientovat v povaze klientky, „vyčíst“ z prostoru mezi řádky, proč se takto paní nebo slečna rozhoduje, jak jí pomoci a hlavně: jak se dostat k jádru problému, tj. čím vhodně začít rozhovor, aby to byla ta správná, klíčová otázka. Každý takový ne zcela typický dotaz je výzva k tomu, abychom slečně či paní sdělily informace, ke kterým se předtím nedostala a pravděpodobně ve svém životě již dostat nemusí ani v budoucnu. Když se probíráme otázkou, která antikoncepce je nejlepší, můžeme (a také to tak děláme) natuknout vhodnou formou i rozsahem široké spektrum otázek odpovědného rodičovství a také téma přirozeného plánování rodičovství s tím, že nabídneme základní informace o fungování ženského organismu také v knižní podobě k samostudiu. Nabídka je vždy ochotně přijata. Probereme mýty o plodných a neplodných dnech (např. že otěhotnět lze jedině přesně 14. den cyklu a jindy ne), do kterých se zamořádávají někdy neuvěřitelné teorie, často potřebuje klientka i v 15-ti letech (na rozdíl od různých technik pohlavního styku) vysvětlit i základní informace o tom, jak dochází v těle ženy k početí dítěte... S interrupcemi, resp. hledáním kontaktů, kde jsou k mání a za kolik, je to podobné. Ženy ví, že těhotenství je pro ně problém a chtějí ho řešit co nejrychleji. Když se nám podaří, aby se v klidu zamyslely nad tím, co je ve skutečnosti tak nepřekonatelný problém v jejich životě, který jim brání pokračovat v těhotenství a mateřství dál, zpravidla jsou to

foto: archiv

Zdeňka Rybová, viceprezidentka HPŽ ČR a vedoucí poradny Aqua vitae

obligátní a leckdy docela dobře řešitelné obtíže sociálního, ekonomického nebo partnerského charakteru. V takovém okamžiku se již zpravidla dozvídáme, že potrat pro ženu není něco, co chce, ale co vidí jako jedinou cestu zpět. Ve skutečnosti potrat volit nechtějí, ale není nikdo, kdo by pro ně měl napřáženou pomocnou ruku – a to nejen v podobě hmotné pomoci. Takové ženy zpravidla potřebují hlavně morální podporu inteligentních lidí šlechetného srdce.

Práce s těmito ženami je sice náročná, ale svým způsobem velmi povzbudivá. Témata, se kterými je seznamujeme při našem vzájemném kontaktu, jsou totiž to, čím jsou klientky bohužel často naprosto nedotčeny. Řada z nich se na nás obrátila jen proto, aby rychle hasila požár a pokud možno, aby se „to nerozpitvávalo“. Ale my jí umíme zastavit, dáme jí příležitost v klidu promyslet to, co chtěla rychle řešit, čímž vzniká také prostor pro to, aby se dokázala včas připravit i na to, že přijde okamžik, kdy pocítí za své rozhodnutí osobní odpovědnost. A rozhodnou-li se správně, budou se samy sobě moci zas podívat do očí.

Zdeňka Rybová

Nabídka informačních materiálů

Na odpovědní lístek vložený v tomto informačním oběžníku uvádějte 4-místný kód a počet kusů požadovaných materiálů. Kvůli poštovnímu je u některých materiálů uveden minimální počet kusů, který lze zaslat. Veškeré materiály jsou zasílány zdarma. Za jakékoli dary umožňující další výrobu informačních materiálů budeme vděční. Ukázky materiálů jsou k dispozici na adrese <http://prolife.cz> či <http://svobodavolby.cz>, kde je možné je i jednoduše objednat.

LETÁKY (min. počet 10 ks)

- L001 Hnutí Pro život ČR** – základní informace o HPŽ ČR
- L002 Aqua vitae** – informace o poradně pro ženy provozující zelenou linku dostupnou zdarma z celé ČR
- L003 Kronika života** – barevné fotografie prenatalního vývoje člověka vhodné pro děti
- L004 Člověkem od početí** – podrobný popis prenatalního vývoje člověka a argumenty proti praxi umělých potratů
- L005 Rychlá řešení dlouho bolí** – popis prenatalního vývoje člověka a metod umělých potratů, působivé svědectví
- L006 Vymoženost svobodného světa** – abstrakt přednášky o metodách, jakými byly v USA prosazeny umělé potraty
- L007 Vyšetření v těhotenství** – popis běžných vyšetření v průběhu těhotenství a zdůraznění těch, která mají za cíl vyhledat děti, které mohou být zdravotně postižené, a následně je usmrtit
- L009 Přírozené plánování rodičovství** – informace Ligy pár páru o symptotermální metodě PPR

PLAKÁTY (min. počet 5 ks)

A POHLEDNICE

- P014 Zázrak života** – sada 12 pohlednic prenatalního vývoje člověka
- P002 Plánovaná samota & opravdová rodina** – plakát formátu A3 o negativních antikoncepční mentality vedoucí k sobectví a samotě v kontrastu s hodnotami, které děti přinášejí štědrým rodičům
- Žiješ, protože tě rodiče chtěli** – plakáty A4 s ručičkou dítěte usmrceného umělým potratem v 10. týdnu těhotenství v kontrastu s dospívající mládeží

v obchodě: **P009**

v restauraci: **P011**

skateboard: **P012 (A3), P013 (A4)**

foto: archiv

FILMY

- F001 Némý výkřik** na DVD – bývalý ředitel největší potratové kliniky na světě dr. Bernard Nathanson vysvětluje průběh umělého potratu
- F002 Némý výkřik** na VHS
- F003 Svoboda volby** na DVD – dokument ukazující bez jakýchkoliv tabu výkon umělého potratu
- F004 Svoboda volby** na VHS

KNIHY A BROŽURKY

- K001 Proč pláčes, Miriam** – svědectví postižených žen a informace lékařů o psychických následcích umělého potratu
- K003 Když rozkvetne rumiště** – životopis Nancy Hamiltonové, postiženého děvčátka, jehož život byl obohacením pro

celou společnost

- B002 Jana Beretta Molla** – svědectví ženy, která se svobodně rozhodla dát život svému dítěti výměnou za život svůj
- B003 Touha po dítěti** – podrobné informace o neplodnosti, její léčbě a metodách asistované reprodukce

OSTATNÍ PROPAGAČNÍ MATERIÁLY

M001 Model 12-ti týdenního plodu

R001 Modrý silikonový náramek – s vyraženou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka

R002 Oranžový silikonový náramek

R003 Šňůra na krk – k nošení mobilu s natištěnou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka

Hnutí Pro život ČR – informační oběžník Hnutí Pro život ČR, o. s.

ISSN: 1214-4096

Registrace: MK ČR E 14715

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Kontakt: HPŽ ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym.: 5030

Hnutí Pro život ČR, o. s. je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a obnovovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevléčitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Černé díry

Když jsem otěhotněla, docela mě to zaskočilo – v mém věku 41 let! Věděla jsem, že je tady ta nejzazší, nejoškli- vější a nejnevratnější možnost – jít na potrat. V hlavě se mi honilo všelicos, ale podvědomě jsem věděla, že ať bude jakkoli, já na potrat nepůjdu. Že to dítě bude prostě tady na tomto světě mít místo a nárok na život.

Těhotenství jsem přešla všemi taji- la, dokonce i do těhotenské porad- ny jsem dojížděla do jiného města. Tušila jsem totiž, jaký by mělo nega- tivní ohlas – zvláště u mých rodičů. A v duchu počítala – šestý týden, sedmý... dvanáctý. Až uplynula tato doba, kdy je ještě možné provést potrat, oddychla jsem si. Prostě mám třetinu těhotenství za sebou.

Měla jsem a mám práci, kterou mám moc ráda a velmi mě baví. Avšak musela jsem se smířit s tím, že tu prá- ci na čas převáží dítě. Nic jsem niko- mu neřekla a ohlásila svůj odchod

na mateřskou dovolenou až 14 dní před tím, než jsem na ni ze zákona musela nastoupit. Setkala jsem se jak s překvapením, tak s tím, že mě známí považovali mírně řečeno „za blázna“. Nejčastější otázka byla: „Na co si to nechávala?“ a další „S kým to má?“ Člověk však překoná daleko víc jak psychických tak fyzických zátěží, než si myslí. I já jsem se dočkala a po všech radostech a starostech očeká- vání se mi jednoho dne ve čtvrt na osm ráno narodil docela zdravý chla- peček, ze kterého máme se starším synem dnes velkou radost. A už si ani nedovedeme představit život bez něj. Tu slyším, jak můj syn, který je nyní v pubertě, říká před svými kamarády: „On je fakt chytřej a šikovnej na tak malý děcko!“ Ten moment mě velice zahřeje na duši.

Čím více času plyne, uvědomu- ji si, co vlastně ten potrat je – vraž- da nevinného tvorečka, který se sice velice snaží bránit, ale má smůlu. Nikdo nemá právo vás k tomu jakýmkoli způ- sobem nutit. Co já bych si vzala na svých rodičích, kteří, kdyby o mém těho- tenství tenkrát věděli, by mě k potratu určitě nutili? Mě nebaví dívat se na jejich hmotné statky, na kterých si oni velice zakládají. Co na tom, že malého vůbec ještě neviděli? Nic. Sebrat se a jít prostě dál, po své cestě a s novým děťátkem.

Všechny ženy nechť si uvědomí, že nescho- vají hřích zvaný třeba nemanželské dítě tím, že půjdou na potrat. Všechno, co hodíte do černé díry – hluboko, hluboko, zahá- zíte, přikryjete, budete mít každý, každíčkový den ve

Až uplynula tato doba, kdy je ještě možné provést potrat, oddychla jsem si...

své hlavě, ve svém svědomí. A ono to nakonec jednou z té černé díry vypla- ve, vystoupí a vy se s tím tváří v tvář setkáte... Já jsem jen šťastná, že mě se takovéto setkání netýká – já jsem totiž žádné své dítě nezabila. Kam asi dětá- ko po potratu přijde? Vniveč, odhoze- no, zatraceno. Nestačilo se chudinka ani narodit. Pán Bůh mu život dal a vy vzala. Máte na to právo?

Jedna moje známá na potratu byla – prý by další dítě neuzívali (mají dvě odrostlejší). Dnes kupují zbytečnosti a můj syn prohlásil: „To jsou sobci, vidíš a pro děcko by neměli!“ Myslíte- li si, že dítě neuzíváte, nemáte-li pro jeho výchovu podmínky, máte dnes možnost jej dát už v porodnici k adop- ci. Ale zde jsem se setkala s ohlasem jedné známé: „Ty bys snesla, aby tvoje dítě měl někdo jiný?“ Takže v mno- hých (a není jich právě málo) se skrý- vá za beráncí tváří obrovské sobectví – když nebudu mít svoje dítě já, tak jej raději nechám zabít, než by jej milo- val a vychovával někdo jiný, cizí.

Je velmi smutné, že v dnešní době vám většina lékařů nepodá, co se týká problému nechat či nenechat si dítě, žádné informace. Prostě jen čekají, jak se rozhodnete. Je to totiž i otáz- ka peněz, které lékaři za vykonaný potrat dostávají. Přitom moc dobře vědí, že dítě, které čekáte, není žádný „shluk buněk“, ale už malinkatý člo- víček, kterému již bije srdíčko. A také vědí, jak se dítě výkonu brání, ale neřeknou vám nic.

Kéž by všechna další rozhodnutí zněla ŽIVOT! Tento svět není přece světem vyvolených!

V. z Moravy, členka HPŽ ČR

Foto: archiv

